

nu 248/12

Krajowa Rada Komornicza

Warszawa, dnia 17 maja 2012 r.

KRK/IV/1085/12

Szanowny Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 6
00 – 902 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 kwietnia 2012 r. (BPS/KU-034/93/14/12) dotyczące projektu zmiany ustawy z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne, w imieniu Krajowej Rady Komorniczej zwracam się z uprzejmą prośbą o uwzględnienia następujących uwag.

Co do zasady stwierdzić należy, że proponowana nowelizacja przepisu art. 93 ustawy Prawo celne uzasadniona jest treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2011 r. (sygn. akt P 29/10), w którym stwierdzone zostało, że „art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703, z 2008 r. Nr 209, poz. 1320 i Nr 215, poz. 1355, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622) w zakresie, w jakim dotyczy stawki opłaty za przechowanie w depozycie organu celnego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo celne, jest niezgodny z art. 2 i art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Tym samym zasadne było zawarcie w akcie prawnym o randze ustawy zapisu określającego wysokość pobieranej opłaty.

Jednocześnie jednak Trybunał Konstytucyjny we wskazanym wyżej wyroku orzekł, że niezgodny z Konstytucją jest również przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stawek opłat pobieranych przez organy celne (Dz. U. Nr 87, poz. 832) w zakresie, w jakim określa minimalną stawkę opłaty za przechowanie towarów w depozycie organu celnego.

Krajowa Rada Komornicza

Nie ulega wątpliwości, iż wskazany przepis (tj. § 2 ust. 1 rozporządzenia) utracił moc obowiązującą. Należy jednak mieć na uwadze, że na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 93 ust. 2 ustawy wydane zostały inne jeszcze przepisy wskazanego wyżej rozporządzenia, również określające wysokość opłat. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego nie dotyczy tych przepisów, a to z uwagi na zakres zaskarżenia, a tym samym zakres kognicji Trybunału przy rozstrzyganiu sprawy. Wydaje się jednak za celowe rozważenie zasadności przeniesienia do ustawy wszystkich zapisów dotyczących określenia wysokości opłat w poszczególnych przypadkach. Rozporządzenie zawiera bowiem zaledwie kilka, stąd umieszczenie ich w ustawie nie spowoduje nadmiernego rozbudowanie przepisu art. 93, zaś pozwoli na uniknięcie w przyszłości podobnych zarzutów dotyczących zgodności z Konstytucją pozostałych w mocy zapisów rozporządzenia.

Mam nadzieję, że wskazane wyżej uwagi przedstawione przez samorząd komorniczy okażą się przydatne i zostaną uwzględnione w toku dalszych prac legislacyjnych.

Z poważaniem

Prezes
Krajowej Rady Komorniczej
Rafał Fronczek

